

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK**JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jana Rutsche a soudců JUDr. Pavla Kumprechta a JUDr. Ivony Šubrtové ve věci žalobce: **J. C.h**, nar. ..., M. Č. 143, zast. Mgr. Davidem Obenrauchem, advokátem se sídlem Kopečná 11, 602 00 Brno, proti žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**, se sídlem Pivovarské náměstí 1245, Hradec Králové, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 9. 2017, č. j. KUKHK-29116/DS/2017/GL,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Předmět sporu

1. Žalobou napadeným rozhodnutím žalovaný jako odvolací správní orgán zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí správního orgánu prvního stupně Městského úřadu Kostelec nad Orlicí ze dne 14. 2. 2017, č. j. ODOŽU 3559/2016-3849/2017-is-004Na. Tímto rozhodnutím zamítl ve smyslu § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), správní orgán prvního stupně námitky žalobce proti záznamu dvanácti bodů v registru řidičů a tento záznam potvrdil. Žalobce napadl shora uvedené rozhodnutí žalovaného žalobou, kterou odůvodnil následujícím způsobem.

II.

Obsah žaloby

2. Žalobce předně žalovanému rozhodnutí vytknul, že je opřeno o nedostatečně zjištěný skutkový stav věci. Dále zmínil závěry žalovaného ohledně předmětu řízení v přestupkovém řízení (v němž je zkoumáno, zda se přestupek skutečně stal) a otázek zkoumaných v řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů (zda byly záznamy bodů v registru řidičů provedeny v souladu se zákonem). K tomu žalobce dodal, že žalovaný má povinnost dbát v jakémkoliv řízení zákonnosti postupu orgánů státní správy, ať už v řízení o námitkách či v řízení o přestupcích. Jinak by podle něho vznikaly situace, kdy by již nebyla možnost domáhat se nápravy vadných rozhodnutí, např. u pokutového bloku, který by nebyl vůbec vyplněn.
3. Žalobce uplatnil ve včas podané žalobě dvě námitky. První se týkala rozhodnutí Městské policie Pardubice ze dne 11. 10. 2016, č. j. 2016/38902, a druhá rozhodnutí Městské policie Trutnov ze dne 28. 9. 2016, č. j. 9447/2016/MP. Žalobce namítal, že oba dva pokutové bloky vykazují závažné formální a hmotně-právní nedostatky a jako takové jsou proto zcela nezpůsobilé být podkladem pro záznam bodů v registru řidičů. Zdůraznil, že *„Za situace, kdy se u pokutových bloků jedná o „konečné“ tj. pravomocné rozhodnutí o porušení právní povinnosti, které nelze, jak nás výše uvědomuje žalovaný, napadnout řádnými opravnými prostředky, je třeba rigidně dbát na jejich precizní a nezpochybnitelné popsání skutku, podřazeného řádné skutkové podstatě s uvedením konkrétní zákonné citace a tím s jinými (nebodovanými) prostředky nezaměnitelné delikttní jednání přestupce.“*
4. K tomu však podle žalobce v namítaných případech nedošlo. Žalovaný se krom toho spokojil při rozhodování s pouhými kopiemi napadených rozhodnutí, přestože bylo jeho povinností resp. povinností správního orgánu vyžádat si originály pokutových bloků. Jen v takovém případě totiž může obstát zjištění o správnosti a pravosti údajů na nich (zejména podpisu přestupce).
5. Vzhledem k uvedenému žalobce uzavřel, že je žalované rozhodnutí nezákonné, a proto je navrhoval zrušit a věc vrátit žalovanému k dalšímu řízení.
6. Následně podáním ze dne 20. 11. 2017 navrhoval, aby krajský soud přiznal žalobě odkladný účinek.

III.

Vyjádření žalovaného k žalobě

7. Žalovaný se vyjádřil k žalobě podáním ze dne 8. 12. 2017. Provedl v něm výčet žalobcem spáchaných přestupků, včetně jejich bodového ohodnocení. K věci samé uvedl, že předmětné pokutové bloky jsou řádně vyplněny ve všech bodech, když je v nich uvedeno jméno, příjmení, datum narození přestupce, přestupek je popsán

textem, ze kterého vyplývá naplnění skutkové podstaty přestupkového jednání, razítko zmocněného orgánu a podpis přestupce (odvolatele). Na základě údajů uvedených v bloku na pokutu není pochyb o tom, že se žalobce dopustil předmětných přestupků, za které jsou zaznamenány výše uvedené body v evidenční kartě žalobce v registru řidičů.

8. Předmětné pokutové bloky jsou plně v souladu s příslušným Oznámením o uložení pokuty v blokovém řízení. Nejedná se tedy o nezpůsobilé podklady pro záznam bodů v registru řidičů. Žalovaný je toho názoru, že správní orgán I. stupně měl v namítaných případech způsobilý podklad pro záznam v registru řidičů, včetně rozhodnutí Městské policie Pardubice, č. j. 2016/38902, ze dne 11.10.2016, resp. blok na pokutu série KM/2015, č. bloku M0724026 ze dne 11.10.2016, a rozhodnutí Městské policie Trutnov, č. j. 9447/2016/MP, ze dne 28.09.2016, resp. blok na pokutu série HG/2014, č. bloku G2525036 ze dne 28.09.2016.
9. Žalovaný navrhoval žalobu jako nedůvodnou zamítnout.

IV.

Skutkové a právní závěry krajského soudu

10. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů v řízení podle části třetí hlavy první a druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen "s. ř. s").
11. Vzhledem k obsahu žaloby krajský soud na tomto místě připomíná, že podle § 75 odst. 2 s. ř. s. soud přezkoumává napadené výroky žalovaného rozhodnutí v mezích žalobních bodů. V řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu tak platí dispoziční zásada. Rozsah přezkumu žalobou napadeného správního rozhodnutí je vymezen žalobními body, jimiž žalobce konkretizuje svá tvrzení ve vztahu k namítanému porušení zákona. Z tohoto důvodu obsah a kvalita žaloby předurčují obsah a kvalitu rozhodnutí soudu; k tomu srovnej např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. června 2005, 5 č. j. 7 Afs 104/2004-54, nebo např. rozsudek téhož soudu ze dne 18. července 2013, č. j. 9 Afs 35/2012-42 (veškerá judikatura Nejvyššího správního soudu citovaná v tomto rozhodnutí je dostupná na www.nssoud.cz).
12. Jestliže tedy žalobce v žalobě vytkne napadenému správnímu rozhodnutí vady jen v obecné rovině, aniž by poukázal na zcela konkrétní skutečnosti, v nichž spatřuje pochybení, je zcela dostatečné, pokud se k takto obecným námitkám vyjádří krajský soud rovněž jen v obecné rovině. Toto stanovisko zaujal i rozšířený senát Nejvyššího správního soudu dne 24. srpna 2010, v č. j. 4 As 3/2008-78, který zastal názor že: „*Smyslem uvedení žalobních bodů (§ 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s.) je jednoznačné ustanovení rámce požadovaného soudního přezkumu ve lhůtě zákonem stanovené k podání žaloby... . míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod, byť i vyhovující, obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej. Není naprosto namístě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty či vybíral z reality skutečnosti, které žalobu podporují. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci žalobcova advokáta.*“

13. Krajský soud v návaznosti na shora uvedené konstatuje, že obě žalobní námitky jsou zjevně obecného charakteru, když poukazují v naprosto převážné míře na nutnost toho, aby byla pokutovým blokům věnována ze strany správních orgánů náležitá pozornost. A to bez jakékoli zřejmé souvislosti s osobou žalobce, bez přesné specifikace konkrétních vad pokutových bloků, když v žalobě byly v podstatě jen naznačeny, a to v obecné poloze, pouze právní nároky na ně kladené. S výjimkou výtky, že správní orgány nevycházely při rozhodování z originálů pokutových bloků a snad autenticity podpisu na nich, ovšem opět ve značné míře obecnosti. Že je přitom nezbytné postupovat v blokovém řízení v souladu se zákonem, tak to je naprosto samozřejmé, to není třeba ani odůvodňovat.
14. K problematice výše uvedené žaloby krajský soud předně uvádí, že pro dané řízení je stěžejní otázka přezkumu záznamu v registru řidičů v řízení o námitkách podle § 123f silničního zákona, zvláště pak rozsah tohoto přezkumu. Podle tohoto ustanovení, nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu. Shledá-li obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky oprávněné, nejpozději do 10 pracovních dnů ode dne, kdy mu byly námitky doručeny, provede opravu záznamu o dosaženém počtu stanovených bodů v registru řidičů a neprodleně písemně vyrozumí o provedené opravě záznamu řidiče. Shledá-li naopak příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí.
15. V tomto směru lze odkázat na judikaturu Nejvyššího soudu. Konkrétně v rozsudku ze dne 6. srpna 2009, č. j. 9 As 96/2008-44, vymezil rozsah řízení o námitkách následujícím způsobem: *„Správní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f zákona o silničním provozu) je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 citovaného zákona), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k citovanému zákonu obsaženému bodovému hodnocení jednání. Správní orgán však v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je. Jedná se zde o důsledek zásady presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci. Je tedy zřejmé, že ověření existence podkladů pro záznam v rámci rozhodnutí o námitkách proti provedení záznamu bodů do registru řidičů je užší a než případné přezkumné řízení ohledně jednotlivých podkladových rozhodnutí pro provedení záznamu bodů, jak správně uvádí stěžovatel.“*
16. V řízení o námitkách tedy správní orgán posuzuje, zda byly záznamy bodů v registru řidičů provedeny v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda záznam byl proveden v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet zaznamenaných bodů odpovídá bodovému hodnocení přestupkového jednání. Tomu pak logicky odpovídá i výrok rozhodnutí a jeho odůvodnění. V důsledku toho tedy ověří, zda oznámení, které bylo podkladem pro záznam bodů v registru řidičů, plně odpovídá skutečnostem

uvedeným v rozhodnutí nebo v dokladu o blokové pokutě (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 11. 2011, č. j. 5 As 76/2010-59).

17. Nejvyšší správní soud setrvale judikuje (srov. např. rozsudek ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20), že blokové řízení je řízením zjednodušeným, ve kterém do značné míry splývá řízení s jeho výsledkem - uložením pokuty. Pokutový blok je svou povahou správním aktem, který závazně deklaruje, že určitá osoba se dopustila konkrétního, individuálně popsáního jednání, jež naplnilo znaky přestupku, a konstituuje jeho povinnost zaplatit pokutu. Obsahové náležitosti pokutového bloku proto vyplývají zejména z povahy blokového řízení, jak je upravuje zákon o přestupcích, zejména v ustanovení § 84 a § 85. Tomu odpovídá i závěr obsažený v usnesení Nejvyššího soudu ze dne 12. 4. 2001, sp. zn. 21 Cdo 776/2000, podle kterého *„rozhodnutí vydané v blokovém řízení (pokuta uložená v blokovém řízení) musí, aby se jednalo o vykonatelné správní rozhodnutí (rozhodnutí orgánu státní správy nebo samosprávy), obsahovat náležitosti, které jsou uvedeny v ustanovení § 85 odst. 4 věty druhé zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích (ve znění pozdějších předpisů), a další údaje, jak vyplývají z použití bloku k ukládání pokut, vydaného podle ustanovení § 85 odst. 1 tohoto zákona. Nemůže-li pachatel přestupku zaplatit pokutu na místě, musí rozhodnutí v blokovém řízení (blok na pokutu na místě nezaplacenou) obsahovat též poučení o způsobu zaplacení pokuty, o lhůtě její splatnosti a o následcích nezaplacení pokuty (§ 85 odst. 3 tohoto zákona).“*
18. Jak dále uvedl Nejvyšší správní soud ve zmíněném rozsudku č. j. 7 As 94/2012-20, *„s rigidní přísností nelze posuzovat pokutový blok ani po obsahové stránce. Při zohlednění specifik blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje ust. § 85 odst. 4 zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. Proto postačuje uvedení přestupkového jednání zkratkami „jízda bez použití BP“ nebo „pásy“, jsou-li tyto zkratky doplněny odkazem na ustanovení zákona o přestupcích, ve kterém je přestupek specifikován, a na ustanovení zákona o silničním provozu, které přestupce porušil. V daném případě je zřejmé, že stěžovatel se dopustil přestupků tím, že nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Nelze dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru dojde jediné tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen. V určitých případech se proto lze spokojit i s pouhým uvedením odkazem na ustanovení zákona o silničním provozu, který stanoví porušenou povinnost.“*
19. K dané problematice se Nejvyšší správní soud shodně vyslovil i ve svém rozsudku ze dne 16. 5. 2013. č. j. 4 As 8/2013-27, v němž mimo jiné uvedl, že *„je zřejmé, že popis přestupku stěžovatele na pokutových blocích byl s ohledem na méně formální povahu blokového řízení a praktické důvody (velikost pokutového bloku, časové omezení, terénní podmínky) zestručněn a uveden v hovorové formě. Podstatné však je, že ze slovního popisu přestupku ve spojení s relevantním ustanovením zákona o přestupcích a zákona o provozu na pozemních komunikacích je zcela nepochybné, jakého jednání (přestupku) se stěžovatel dopustil. V této souvislosti Nejvyšší správní soud*

poukazuje na skutečnost, že na předmětném oznámení a pokutových blocích jsou uvedena stejná ustanovení těchto právních předpisů. S ohledem na shora uvedené, tak nelze přisvědčit námitce stěžovatele, že není zřejmé, za jaké jednání byl blokovou pokutou postizen, ani námitce, podle které obecný popis skutku uvedený na pokutových blocích odůvodňuje rovněž právní kvalifikaci přestupku podle § 22 odst. 1 písm. l) zákona o přestupcích.”

20. Nutno konstatovat, že řízení o námitkách proti záznamu bodového hodnocení v registru řidičů nepředstavuje opravný prostředek proti rozhodnutí o přestupku, jedno zda rozhodnutí ve správním řízení nebo v řízení blokovém, ani takový opravný prostředek nenahrazuje. K tomu lze odkázat na závěry, ke kterým dospěl Nejvyšší správní soud např. v rozsudku ze dne 30. 5. 2011, č. j. 2 As 19/2011-87, z něhož lze dovodit, že namítaná pochybení musí být natolik závažná, že oznámení či rozhodnutí podle ustanovení § 123b zákona o silničním provozu nelze jako podklad pro zápis vůbec použít, např. z důvodu jeho nesrozumitelnosti, či dokonce nicotnosti.
21. Jak již uvedeno výše, žalobcovy námitky spočívaly pouze v tom, že se žalovaný spokojil při rozhodování ve věci s kopiemi pokutových bloků, ačkoliv jediné z originálů listin lze ověřit správnost na nich uvedených údajů. Ve světle shora uvedeného krajský soud přistoupil k posouzení náležitostí jednotlivých pokutových bloků, které byly žalobcem zpochybňovány.
22. Pokud jde o pokutový blok vydaný Městskou policií Pardubice dne 11. 10. 2016, č. j. 2016/38902, série: KM/2015, č. bloku: M0724026, dlužno konstatovat, že se sice nachází ve správním spisu ve fotokopii (viz čl. 34), ale fotokopii ověřené Městskou policií Pardubice s tím, že tato kopie souhlasí s originálem (k ověření došlo dne 28. 11. 2016 Mgr. K. F., je podepsáno a opatřeno kulatým razítkem se státním znakem). Za této situace nezbyvá, než konstatovat, že šlo o plnohodnotný důkazní prostředek.
23. Krajský soud z tohoto pokutového bloku ověřil, že je na něm vyplněno jméno a příjmení přestupce (tj. žalobce), jeho rodné číslo, adresa místa pobytu, uvedeno je ověření totožnosti žalobce dle občanského průkazu, popsáno přestupkové jednání – místo, den a čas jeho spáchání Horní Jelení, Dukelská 738, 11. 10. 2016, v 10:15 hodin, překročení nejvyšší povolené rychlosti o 19 km/h, tovární značka vozidla Mitsubishi, registrační značka ..., skutková podstata spácháního přestupku - § 125c odst. 1 písm. f/ bod 4. zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), uložená výše pokuty 1.000,-Kč, a pokutový blok je podepsán dne 11. 10. 2016 jak úřední osobou (označenou jménem, příjmením a služebním číslem), tak žalobcem. Pokutový blok je opatřen otiskem razítka Městské policie Pardubice.
24. Pokud jde o pokutový blok vydaný Městskou policií Trutnov ze dne 28. 9. 2016, č. j. 9447/2016/MP, resp. blok na pokutu série: HG/2014, č. bloku: G2525036 ze dne 28. 9. 2016, je založen ve správním spisu ve fotokopii (viz čl. 40), ale fotokopii ověřené Městskou policií Trutnov s tím, že tato kopie souhlasí s originálem (k ověření došlo dne 24. 11. 2016 a je podepsáno a opatřeno kulatým razítkem se státním znakem). Za této situace nezbyvá, než konstatovat, že šlo o plnohodnotný důkazní prostředek.

25. Krajský soud z tohoto pokutového bloku ověřil, že na něm je vyplněno jméno a příjmení přestupce (tj. žalobce), jeho rodné číslo, adresa místa pobytu, je uvedeno ověření totožnosti žalobce dle občanského průkazu, popsáno přestupkové jednání – místo, den a čas jeho spáchání v obci Trutnov-Libeč, ul. Královecká, 28. 9. 2016, v 15,42 hodin, překročení nejvyšší povolené rychlosti o 18 km/h, tovární značka vozidla Mitsubishi, registrační značka ..., skutková podstata spáchaného přestupku - § 125c odst. 1 písm. f/ bod 4. zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), uložená výše pokuty 1.000,-Kč, a pokutový blok je podepsán dne 28. 9. 2016 jak úřední osobou str. č. 034 B., tak žalobcem. Pokutový blok je opatřen otiskem razítka Městské policie Pardubice.
26. Z údajů, které by podle žalobce nebylo možno ověřit bez originálu, uvedl žalobce příkladmo pouze podpis přestupce, aniž by ovšem své podpisy na pokutových blocích jakkoliv zpochybňoval. Přesto krajský soud vzájemně porovnal podpisy žalobce na obou uvedených pokutových blocích s jednoznačným závěrem, nevzbuzujícím sebemenší pochybnost, že se jedná o podpisy žalobce na nich. Odpovídají i podpisu žalobce na plné moci, kterou zmocnil ke svému zastupování v přezkumném řízení před soudem advokáta Mgr. Davida Obenraucha.
27. Z obsahu žaloby je zřejmé, že žalobce ani přímo nenamítal, že by předmětné přestupky nebyly na pokutových blocích řádně vymezeny a že by z nich nebylo patrné komu, kdy, kde a za jaký přestupek mu byla uložena pokuta v blokovém řízení. Přesto, jak uvedeno výše, krajský soud ověřil, že na obou pokutových blocích jsou vyplněny všechny potřebné náležitosti. Ani u jednoho ze spáchaných přestupků nepřišel žalobce s konkrétním tvrzením, že by snad ke spáchání přestupku nemělo dojít. Nenamítal ani chybné či nedostatečné vyplnění pokutových bloků, nebo že by na nich byla uvedena vadná právní kvalifikace přestupků. Ostatně pokud by na pokutových blocích byly ze strany strážníků uvedeny chybné nebo neurčité údaje, dalo by se očekávat, že by takové skutečnosti žalobce již uvedl v žalobě, respektive, že by v rámci důvodně předpokládaného střežení si svých práv takové bloky nepodepisoval. Protože je však bez výhrad podepsal, dal tím nepochybně najevo souhlas s jejich obsahem, tedy i s tím, že obsah pokutových bloků je pro něj pravdivým a srozumitelným.
28. Krajský soud proto uzavírá, že všechny shora popsané specifikace přestupkových jednání splňují požadavek dostatečné individualizace skutku, neboť z kombinace všech na jednotlivých pokutových blocích uvedených údajů je patrné, jakého konkrétního jednání se žalobce jako přestupce dopustil, a kdy a kde se tak stalo. Zákonem požadované údaje jsou na jednotlivých rozhodnutích (pokutových blocích) identifikovány dostatečně a znemožňují, aby nastaly jakékoli pochybnosti o tom kdy, kde, jakou osobou a jaký přestupek byl spáchán. Krajský soud proto dospěl k závěru, že žalobci se nepodařilo relevantně zpochybnit způsobilost jednotlivých rozhodnutí o přestupku (pokutových bloků) jako podkladů pro záznam bodů do registru řidičů. Dlužno přitom poznamenat, že rozsahem tohoto přezkumu šel krajský soud dále, než by podle obsahu žaloby musel. Námítku, že podkladem rozhodnutí nebyly originály pokutových bloků, neshledal krajský soud opodstatněnou z výše uvedených důvodů.

29. S ohledem na shora uvedené krajský soud žalobu podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl jako neodůvodněnou. Vzhledem k tomu, že bylo rozhodnuto přímo ve věci, stalo se již bezpředmětným rozhodovat o návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě.
30. Obiter dictum k věci dodává, že při zkoumání návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě neshledal důvody mu vyhovět, přičemž zároveň učinil ve věci zjištění takového rázu, že již jen na základě toho bylo možno rozhodnout přímo ve věci. Omylem však o ní rozhodl bez jednání, ačkoliv pro takový postup nebyly splněny zákonné podmínky. Zástupce žalobce totiž nesouhlasil s tím, aby bylo ve věci rozhodnuto bez jednání. Na základě výše uvedeného má ale krajský soud za to, že po věcné stránce nelze nahlížet na věc jinak a že byt' je tento rozsudek stížen uvedenou procesní vadou, tak že neměla a nemohla mít vliv na jeho zákonnost a věcnou správnost. Na tom by nemohly nic změnit ani doklady týkající se živnostenské činnosti žalobce, jejichž předložení avizoval spolu s návrhem na přiznání odkladného účinku žalobě. Ostatně při nařízeném jednání o žalobě by žalobce již nemohl uvádět k věci žádné novoty, když lhůta pro podání žaloby, včetně žalobních důvodů, činí dva měsíce poté, kdy bylo žalobci rozhodnutí oznámeno doručením jeho písemného vyhotovení. Proto i předmětem nového projednání žaloby při veřejném jednání by byla stále tatáž žaloba, se stejnými žalobními důvody. Na jejím posouzení krajským soudem by se nic nezměnilo (viz výše), změnily by se pouze náklady řízení.

V.

Náklady řízení

31. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný náhradu nákladů nenárokoval a z obsahu správního spisu nevyplývá, že by mu v průběhu řízení před krajským soudem nějaké náklady nad běžnou úřední činnost vznikly.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.)

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje,

vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 4. ledna 2018

JUDr. Jan Rutsch v. r.
předseda senátu